

- Con gái thì con gái chứ! Con gái cũng biết bơi vậy/

- Nhưng mà...

Thấy tôi bỏ lửng, chị Ngà thắc mắc:

- Nhưng mà sao?

Tôi nhăn mặt:

- Em bơi dở lắm!

- Trường mà bơi dở? - Chị Ngà tỏ ý không tin.

- Em nói thật mà.

- Đâu, Trường bơi thử chị coi!

Biết không thể tránh né được, tôi đành phải chầm chậm bơi lại phía chị. Những lúc không thuộc bài bị cô giáo kêu lên bảng, lòng tôi cũng thấp thỏm hết như lúc này.

Từ lúc xuống suối đến giờ, chị Ngà không để ý tôi bơi, bây giờ nhìn kỹ, chị há hốc miệng:

- Ủa, Trường bơi kiểu gì vậy?

Tôi ngượng ngùng:

- Em hả? Em bơi kiểu... tự do.

- Kiểu tự do? - Chị Ngà phì cười – Làm gì có kiểu bơi đó!

- Sao lại không có! – Tôi chống chế - Con nít làng em toàn bơi kiểu này.

- Kiểu đó không đẹp. Để chị dạy Trường bơi ếch.

- Bơi ếch?

- Ừ, bơi ếch tức là bơi giống như con ếch. Bơi ếch dễ nhất. Sau đó, chị sẽ dạy Trường bơi sải.

Tôi dở khóc dở cười. Tôi cứ tưởng trong “nghề” bơi lội, so với người quen vẫy vùng sông suối như tôi, chị chỉ đáng làm học trò. Nào ngờ bây giờ chị đòi thu tôi làm đệ tử. Nửa mừng nửa thẹn, tôi không nói gì, chỉ lặng lẽ gật đầu.